

Komentář k evangelium „Nespravedlivý soudce“

Komentář k 29. neděli v
mezidobí (cyklus C). „A Bůh by
se nezastal svých vyvolených,
kteří k němu volají ve dne v
noci“ I když se naše modlitba
může zdát neúčinná,
nezapomeňte, že Bůh nás slyší
od prvního okamžiku a hledá
pro každého to nejlepší.

16.10.2025

Evangelium (Lk 18, 1-8)

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: `Zastaň se mě proti mému odpůrci!' Ale on dlouhou dobu nechtěl. Potom si však řekl: `I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit.' „A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

Komentář

V předchozí kapitole Lukášova evangelia Ježíš hovořil o Božím království, které přijde v parusii, na

konci časů. V návaznosti na stejné téma se nyní ptá: „nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ (v. 8). Proč Ježíš pokládá tuto otázku? V podobenství, které jsme právě četli, poukazuje na to, že mnozí z jeho následovníků, lidé, kteří se modlí, pravděpodobně nemají tak dobře formovanou a pevnou víru, jak si myslí, a chce je něco naučit.

Vidíme problém, který je i dnes velmi rozšířený. Nestalo se nám někdy, že jsme v naléhavé situaci prosili Pána v modlitbě o pomoc a nedostali jsme odpověď? Ježíš dobře ví, že se to stává velmi často, a také ví, že jsou lidé, které odradí, když nedostanou okamžitě to, o co prosí, a pak pochybují o síle modlitby a dokonce si stěžují na Boha a odvrací se od Něho.

S ohledem na ně i na nás Ježíš nabízí podobenství se dvěma hlavními postavami: nespravedlivým soudcem

a chudou vdovou, které tento soudce nechtěl naslouchat. Podle Mojžíšova zákona měl soudce vyslechnout obě strany a vynést spravedlivý rozsudek; soudci měli být podle knihy Exodus „muži bezúhonní, kteří se bojí Boha, muži spravedliví, kteří nenávidí úplatnost“ (Ex 18, 21), ale tento byl nespravedlivý a bez skrupulí. Na druhé straně byly vdovy bez prostředků spolu se sirotky a cizinci nejslabšími a nejbezbrannějšími členy společnosti; proto kniha Deuteronomium říká, že sám Bůh „zjednává právo sirotku a vdově, miluje cizince“ (Dt 10, 18). Vdova z tohoto podobenství, když vidí, že soudce jí nenaslouchá, uchýlí se k jedinému prostředku, který má k dispozici: vytrvale, i když někdy až dotěrně, naléhá, dokud se jí nepodaří zmírnit soudcův postoj. Ten, unavený posloucháním jejích žádostí, nakonec přistoupí na to, čeho nedosáhla ani úcta k Bohu, ani k lidem: „přece se té vdovy zastanu,

protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit“ (v. 5).

„Poučme se tedy,“ komentuje papež František, „od vdovy z evangelia, abychom se modlili neustále, bez únavy. Ta vdova byla skvělá! Uměla bojovat za své děti! A myslím na mnoho žen, které bojují za svou rodinu, které se modlí a nikdy se neunaví. Vzpomínejme dnes všichni na tyto ženy, které nám svým přístupem dávají skutečné svědectví víry, odvahy a jsou vzorem modlitby“[1].

Ježíš vyvozuje závěr tohoto podobenství podle rabínského postupu *qal wa-jómer*, což je argument *a fortiori*; pokud se stane toto... tím spíše se stane i ono. Pokud nespravedlivý soudce je pohnut naléhavostí, nebude snad Bůh, který je spravedlivý a také milosrdný Otec, činit spravedlnost svým dětem, když se na něj s plnou důvěrou obracejí?

Ježíš nás ujišťuje, že Bůh nám naslouchá od prvního okamžiku, i když procházíme obdobími únavy a skleslosti, i když se naše modlitba zdá být neúčinná. Modlitba však není kouzelnou hůlkou, která promění ve skutečnost vše, co nám přijde na mysl. Pán nás vždy slyší a zná naše problémy, ale ví lépe než my, co potřebujeme, a že je někdy lepší svou odpověď odložit, aby nám dal čas potřebný k tomu, abychom se správně rozhodli, co je pro nás nejlepší. Mons. Fernando Ocáriz nás učí, že „začít každý den životem modlitby znamená být vždy spolu, v dobrých i zlých chvílích, s tím, kdo nám nejlépe rozumí a miluje nás. Dialog s Ježíšem Kristem nám otevírá nové perspektivy, nové způsoby jak na věci pohlížet, stále více otevřené naději“[2].

[1] Papež František, Angelus, 20 říjen 2013.

[2] Mons. Fernando Ocáriz, Poselství
preláta, Vancouver, 10 říjen 2019.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-nespravedlivy-
soudce/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-nespravedlivy-soudce/) (01.04.2026)